

35 سال پیش درچنین روزی - 12 آبان سال 1352 هجری شمسی: آیت الله حاج میرزا ابوالحسن شعرانی تهرانی از حکیمان و فیلسوفان بزرگ ایرانی بدرد حیات گفت. آیت الله شعرانی از چهره‌های درخشان دینی و علمی معاصر کشورمان بشمار می‌رود. ایشان به زبانهای فرانسوی، عربی و انگلیسی تسلط کامل داشت و ازدانش گسترده خویش در این سه زبان در ترجمه و تألیفاتش استفاده فراوان کرد. از آثار آیت الله شعرانی می‌توان «راه سعادت و نفايسُ الفنون» را ذکر کرد. آیت الله شعرانی در علوم ریاضی، نجوم و ادبیات نیز استادی توانا بود و در حوزه علمی قم سالها تدریس می‌کرد.

64 سال پیش درچنین روزی - 12 آبان ماه سال 1323 هجری شمسی: میرزا حسین خان خصوعي مشهور به ساعت ساز از استادان آواز و موسیقی ایران بدرد حیات گفت. ساعت ساز به موسیقی علمی و عملی زمان خود مسلط بود و با نواختن تاریخ‌شنایی کامل داشت. میرزا حسین ساعت ساز با هنرمندان عرصه آواز ایران چون مرحوم بنان و طاهرزاده مجالست داشت و همواره بین آنان بر سر موسیقی ایرانی و تغییر و تحول آن بحث و مناظره می‌شد. میرزا حسین خان ساعت ساز علاوه بر صدایی زیبا و دلنشین؛ خلقی خوش و اخلاقی پسندیده داشت و آنچه می‌دانست بی‌دریغ و سخاوتمندانه در اختیار شاگردانش قرار می‌داد.

1029 سال پیش درچنین روزی - سوم ذی‌قعدة سال 400 هجری قمری: «علی بن حسین بن علی» معروف به «ابوالحسن مغربی» از خاندان شیعه مذهب و وزیر چند تن از امیران حمدانی و آل بویه در کشتاردسته جمعی امیران و قاضیان که به دستور خلیفه الحاکم انجام گرفت، کشته شد. ابوالحسن مغربی در حلب زاده شد و همانجا پرورش یافت. سپس به دربار حمدانیان راه یافت و مدتی وزیر سیف الدوله حمدانی بود. پژوهش درباره خاندان مغربی که بیش از یک قرن در حوادث پرمخاطره قرنهای چهارم و پنجم قمری در شام، مصر و حتی عراق نقش داشتند؛ معمولاً با ابوالحسن مغربی آغاز می‌شود ولی پیشینه فعالیت سیاسی و دیوانی این خاندان دست کم به دونسل قبل از او بازمی‌گردد. گویند پدر ابوالحسن در بغداد زاده شده بود اما همراه خانواده‌اش به حلب نزد سیف الدوله حمدانی رفت و تا پایان عمر در آنجا ماند.

809 سال پیش درچنین روزی - سوم ذی‌قعدة سال 620 هجری قمری: «ابوالعباس ناصرالدین بن مختار» ملقب به «ابن مَنیر»، معتبر خطیب و فقیه مالکی» در اسکندریه زاده شد. او در رشته‌های گوناگون چون اصول، ادبیات عرب و علوم قرآنی مهارت داشت و مؤلفان، شخصیت علمی و اجتماعی او را ستوده‌اند. او در دوران زندگی خود مناصب مختلفی داشت و مدتی نیز به امر قضاوت مشغول بود و عاقبت در سن 63 سالگی در اسکندریه درگذشت. وی در مسجدی که امروزه به جامع المنیر معروف است بخاک سپرده شد. وی آثار متعددی دارد که از آن میان «البحرُ الکبیر فی تحف التفسیر در تفسیر قرآن مجید و تحریر التّزیه» را می‌توان نام برد.

113 سال پیش درچنین روزی - سوم ذی‌قعدة سال 1316 هجری قمری: سید محمد طباطبایی فرزند قاسم معروف به سید استاد از علما و فقهای نامدار ایرانی در نجف درگذشت. او از اهالی نشارک اصفهان بود اما بیشتر سالهای عمر خود را در عتبات عالیات سپری کرد. استاد پس از طی مقدمات علوم اسلامی در کربلا وارد حوزه درس میرزای بزرگ درس‌آموز شد. او سالهای متعددی از محضر درس میرزای شیرازی مبارز جلیل القدر و دیگر استادان حوزه درس سامرا بهره‌مند شد و سرانجام خود نیز در زمره مجتهدان بنام این حوزه قرار گرفت و پس از فوت میرزای بزرگ زعامت و فقاقت وی بر علمای دیگر نیز محرز شد. از شاگردان سید محمد طباطبایی، سید حسن مدرس را می‌توان نام برد.

681 سال پیش درچنین روزی - سوم ذی‌قعدة سال 748 هجری قمری: «شمس الدین ابو عبدالله بن عثمان» مشهور به «ذهبی» بدرد حیات گفت. او در دمشق زاده شد و تحصیلاتش را در مراکز مهم اسلامی به پایان رساند. گویند ذهبی از 1300 تن از مشایخ عصر خود حدیث شنید. از این محدث مسلمان آثار بیشمار بجای مانده که مهمترین آنها «تاریخ اسلام و کتاب معروف میزان الاعتدال فی تقدیر الرجال» نام دارد.

91 سال پیش درچنین روزی - 2 نوامبر سال 1917 میلادی: اعلامیه تاریخی بالفور منتشر شد. انتشار این اعلامیه 30 سال بعد سبب تشکیل اولین دولت صهیونیستی در فلسطین اشغالی شد. بالفورد آن زمان وزیر امور خارجه انگلستان بود و فلسطین با نظارت دولت استعماری انگلیس اداره می‌شد. اعلامیه بالفور حاکی از این بود که دولت انگلستان با تشکیل دولت یهودی در فلسطین موافق است و همه کوشش خود را برای تأسیس چنین دولتی بکار خواهد برد. سرانجام 30 سال بعد از صدور این اعلامیه استعماری که حقوق کلیه فلسطینی‌های مسلمان آزاده را نادیده گرفته بود دولتی صهیونیستی در فلسطین روی کار آمد و از آن زمان تا کنون مبارزات حق طلبانه در این سرزمین اشغالی برای رهایی همچنان ادامه دارد.

59 سال پیش درچنین روزی - 2 نوامبر سال 1949 میلادی: استقلال طلبان اندونزی و نیروهای هلندی موافقت نامه معروف به موافقت نامه نیروهای هلندی که از اوت سال 1945 میلادی با قیام آزادخواهانه دکتر احمد سوکارنو و محمد حتی رهبران استقلال اندونزی روبرو شده بودند بناچار خاک این سرزمین را ترک کردند. گفتنی است که جنگ استقلال مردم اندونزی چهار سال بطول انجامید و سرانجام به موجب این موافقت نامه جنگ پایان پذیرفت تا هنگام خاتمه این جنگ این سرزمین هند هلند خوانده می‌شد و پس از پیروزی استقلال طلبان این کشور به نام اندونزی خوانده شد. اندونزی بطور رسمی در 30 نوامبر سال 1949 میلادی مستقل شد.

47 سال پیش درچنین روزی - 2 نوامبر سال 1961 میلادی: کشور الجزایر از فرانسه مستقل شد. این کشور از سال 1830 میلادی مورد هجوم قوای فرانسه قرار گرفت که همزمان با این تهاجمات مقاومت‌های وسیع و پیگیر انقلابیون الجزایری نیز بر ضد استعمار آغاز شد. در سال 1882 میلادی الجزایر بخشی از فرانسه اعلام شد و متعاقب آن جنبش استقلال طلبانه مردم الجزایر به رهبری امیر عبدالقادر روحانی مبارز الجزایری شدت بیشتری یافت بطوریکه تشنجات ناشی از آن به اعلام خودمختاری و سپس استقلال و

